

בולגריה

כל 14 יום טיול מיוחד לבולגריה דרך יוון בהפלגה באניות המפוארות, "אולימפיה" ו"אנה מריה" מחיפה לפיראוס. 6 ימי שהייה ביוון כולל פנסיון מלא, טיולים בעיר, ביקורים במועדוני לילה ונסיעה לבולגריה באוטובוס הלך ושוב. טיולים של 30 יום ושל 45 יום עט אפשרות בחירת תאריך החזרה על ידי הנוסע. המחיר כולל מסים ואגרות:

895 ל"י + 78 \$

טייל ברחבי בולגריה בעזרת חב' "אוניברס" העוסקת מזה 8 שנים בארגון וסידור הטיולים לבולגריה. השתמש בקשרים הטובים שלנו כדי להנות מטיול מעניין, מבתי מלון טובים וממחירים שרק אנחנו יכולים להשיג לך.

"אוניברס"

חברה לתיירות והובלה בע"מ
תל-אביב: רחוב רמב"ם 17
חיפה: דרך העצמאות 88

יודעים את השם שלי. הם מתחילים לדעת שאני קיים. אז באמת, מה יש לי להתלונן?"

צורה של שוטר

השוטר מניו יורק (אופיר, תל-אביב, צרפת) קודם השוטר היה בסך-טרופה. היתה שם שמש, ומכוניות, ובחורות, ויום, והוא עשה פרצופים מצחיקים והצחיק את כל ה"עולם". עד שהמפיקים שלו התעשרו כמו קורחים.

עכשיו הביאו אותו לניו יורק כדי שיציח קצת משם. הוא כזה קטן ומסכן ומלא פגמים. הוא נמס בפני הממונים עליו, ורודה בנתונים למרותו. הוא מרגיש את עצמו גורא חשוב מתחת למדי המשטרה שעליו, ושומר כל הזמן, בחוסר הצלחה מצחיק, על הצורה המשטרית הנאותה שלו.

הוא דומה להמון שוטרים וקצינים וחיללים וסתם אנשים פשוטים. וכל הצופים אוהבים אותו. בניו יורק לא קורים לו אותם הדברים שקרו לו בסך-טרופה. הוא מתפעל מ"גורדי-השחקים (המצולמים יפה), מתחנה, ב"חוסר הצלחה, עם כל השוטרים שהומונו לכנס השוטרים הבינלאומי. נדמה לו שהוא רואה את הבת שלו בכל פינת רחוב סואן, והוא באמת רואה אותה, משום שהיא התגנבה בעקבותיו לניו יורק. הוא עורך מסע חיפושים אחרי סטיק צרפתי טוב, ומוצא את החברה מסיפור הפרברים, שגונבים את ה"סטיק שלו. הוא מצעיד את השוטרים שלו, בשמאל-ימין, בתוך בית-המלון שלו, וכל שאר הרפתקאותיו הלא הן מסופרות בסרט עצמו.

לואי דה פינס, השוטר, הוא קומיקאי מהנה מאוד, וכן גם שאר חבריו. הסרט שלו טובל מהרבה רגעים איטיים ומעייפים, ונהנה מהרבה קטעים מכדורים, אבל בדרך כלל הוא קצת יותר זקן ועייף מקודמו, בסך-טרופה.

כשהאטום עוד היה אווירון

אנשים מופלאים במכונות מערי-פפות (פאר, תל-אביב; ארצות-הברית) לפי ני כמה שבועות הקיפו בקולנוע פאר את העולם של תחילת המאה במכונות של תחילת המאה. עכשיו חוצים שם את תעלת לה-מאנש באווירונים של אותה תקופה.

אם המירוץ הגדול היה קצת משעשע, קצת מצחיק, קצת כבד וקצת משעמם, הרי האנישים המופלאים הוא אותו הדבר. רק בסדר הפוך. זהו סרט על ארבעה-עשר טייסים, מארבע-עשרה ארצות, כל אחד נושא על עצמו את האופי של ארצו כפי שהוא מתור-אד בספרי התיירות, וכולם חוצים, איש איש בדרכו שלו, את התעלה.

המטוסים של התקופה היו ציוריים, יפים להפליא, והם משוחזרים בצורה מבררת, נפלאה, התאונות האוויריות מצולמות בצורה נחמדה, הגרמנים מצחיקים והמריבות שלהם עם הצרפתים מהנות. הטיסה מעל הים יפה, והתחרות די מעניינת, אבל כל זה לא די מטרף, לא די מצחיק, ולא די מותח כדי למלא סרט המבוסס רק על שלושת הדברים הללו. חוץ מזה שרה מילס נהדרת.

תדריך

★ **קרב איר באפנה** (אלנבי, תל-אביב) סינדי פואטייה מציל את אן בנקרופט מהתאבדות. עליידי שיחת טלפון ארוכה מדי, המנוהלת בין שניהם, בחצי השעה האחרון נה של חייה.

★ ★ **אמריקה לאן** (מקסים, תל-אביב) סאטירה חריפה מאוד על מיסחור החיים וה"מות באמריקה".

★ **יהודית** (צפון, תל-אביב; אורינו, ירושלים) סופיה לורן כפליטה יהודיה מגלה את הקיבוץ ואת מלחמת השיחרור של היהודים הישראליים האמיצים כפי שהם נראים בעיני יצרני הסרט שלה.

★ **מנוחת הלוחם** (אורלי, חיפה) התוצאה של מה שעשה רוזיה ואדים לספי רה הנפלא של כריסטיאן רושפור. מעציב.

★ **יסורים ואכזבה** (תל-אביב, תל-אביב; רון, חיפה) מיכלאנג'לו הופך לאדם עליון בסרט שטחי, אך עשוי היטב, על ארבע משנות חייו.

★ **התגמול** (אורנע, ירושלים) המדבר הרחב, היבש, ואנשים רודפי בצע המתרוצצים בתוכה, הפעם בעיניו של סרג' בורגיני יון. מאכזב.

★ ★ **ויווה מאריה** (הבירה, ירושלים) שתי אלילות הקולנוע הצרפתי מבצעות ריי קודים ומהפכות בקסם שאין דומה לו.

בבית-סוהר. פתאום אחרי זה הורגים משהו, ופתאום הנמר כבר לא בבית-סוהר. אחרי זה יש בחורה אחרת, והוא שוב פעם במיטה שלה, הפעם זוהי מרגרט לי היפה, ולפני זה הוא בגן-חיות, שמשם ער שים את המהפיכה. זוהי המהפיכה של נאצים. רואים הרבה חיות.

אחרי המיטה פתאום הוא מגיע לאוטו ומהאוטו הוא מגיע לנאצים, בסוף, פתאום הוא לא מת, ועל המסך כתוב המשך יבוא. זה היה יבול להיות משעשע. מה קרה כאן? פשוט מאוד: הבמאי קלוד שבר רול אולץ לא לוותר על אף מילה מן ה"חטריט המטופש שניתן לו. ראשית, משום ששחקן הסרט, רוזיה היגין, היה גם החסריסן שלו, והוא שמר שלא תיגרע אף מילה מהיצירה הגאונית שכתב, ושנית, משום שאשתו של רוזיה חנני היתה המפיקה של הסרט, והיא שמרה במשך כל זמן הצילום מים על החטריט כעל בבתי-עונה. וכשהסרט

מארגרט די
עוד פעם במיטה

הסתיים, היא אפילו הואילה לומר בעצרה: "כל כך חבל בתוכי ואני לא יכולנו להסריט את כל מה שרוזיה הנין כתב. זה היה יכול להיות סרט הרבה יותר משעשע." רק זה היה חסר.

קלוד שברול ניסה, על כן, לשמור את התסריט בשלמותו ויחד עם זה להתעלם ממנו ולתת בתוכו דברים משלו. הוא הצליח להכניס לסרט הברקות מיוחדות, לתת בו איוו אחירה, אבל לא עשה ממנו מה שאיננו, כלומר, סרט בלתי אידיטי.

תנועה באולם. מדוע צריך שברול, אחד מגדולי הבמאים בצרפת, לביים סרטים כל כך ירודים? הוא עצמו עונה על כך: "עם הטימטום הזה, הנמר, אני אעשה שישים אלף לשבוע — מה יש לי להתאונן? הנה, עין הרשע שלי, האגדה הנפלאה ה"זאת, ירדה אחרי השבוע הראשון. למה? בגלל שאף צופה אחד לא הגיע לאולם. אפי" לו לא אחד. רק שתי הסדרניות שסרגו שם גרביים. נקודה. זה הכל.

"כשו"ן-קלוד גודאר הציג את הקרביניי רים, היו לו בכל-זאת איוו חמישה-שישה צופים, שנכנסו במיקרה. טוב, שלושה הסי תלקו כעבור עשר דקות. אבל אחד אחר הגיע במקומם. היתה אצלו לפחות תנועה באולם. אנשים נכנסו ויצאו, אצלי לא כלום. אפילו לא אחד.

"לכן עשיתי את הנמר ואת מארי שאנטל. עבור הקהל. שלושה סרטים — שלוש הצלחות. אמרתי לעצמי: אני אעשה שלושה ואחרי זה יהיה לי במה לקנות לעצמי איוו סרט. איוו משהו קטן. הנה, עכשיו חזרתי מארוחת ערב אצל מפיצים. הם משלפנים אלי, כן, בחיי. הם

הצגת בכורה
ארצית

שבוע
3

לאחר הצלחת הסרטים
הקודיק הלבן
השוטר מסן טרומוז, מנומס

השוטר דניו יורק

LE GENDARME A NEW YORK

הסרט החדש בהשתתפות
לואי דה פינס

בעת ובעונה אחת
"אופיר" || "מאי"
תל-אביב || חיפה
המפיץ "סביון" פילם
בצבנים ובסינמסקופ